

Nr 786

Av herr **Ringaby** och fröken **Wetterström**, *angående vården av handikappade.*

(Lika lydande med motion nr 633 i Första kammaren)

Enligt gjorda lokala undersökningar kan det beräknas att det totala antalet handikappade i vårt land är mycket stort, förmodligen över 300 000. Vi vet också att enbart t. ex. landsvägstrafiken medför att över 2 000 personer varje år skadas så svårt att de erhåller bestående men för sitt återstående liv.

Vi hälsar med tillfredsställelse att den sociala omvårdnaden för berörda grupper förbättrats under senare år samt att vissa åtgärder även vidtagits i fråga om utbildning och omskolning. Åtskilligt återstår dock att göra på dessa områden, vilket bl. a. den under år 1965 tillsatta handikapputredningen ger uttryck för.

Även om handikapputredningens direktiv inrymmer en rad betydelsefulla frågeställningar återstår enligt vår mening vissa punkter där kompletteringar är erforderliga. Vi kommer således nedan att härvidlag ange synpunkter, som vi anser utredningen bör beakta.

Enligt gjorda enkäter bland handikappade framgår att sysslolösheten ofta kan innebära en lika stor påfrestning som själva handikappet. Detta utgör ett tungt vägande skäl för att i väsentlig grad utöka insatserna i fråga om sysselsättningsskapande åtgärder.

Även ur arbetsmarknadssynpunkt har i dag frågan om de handikappades anpassning till arbetslivet hög prioritet.

I berört syfte bör en vidgad upplysningsverksamhet komma till stånd som riktar sig till arbetsgivare inom både den enskilda och offentliga sektorn — detta inte minst för att undanröja eventuella fördomar om de handikappades arbetsförmåga.

När det gäller tjänster som kräver ett ringa mått av fysisk rörlighet bör det vidare prövas i vilken utsträckning handikappade bör anlitas i första hand.

För att underlätta anställningsmöjligheterna anser vi även att arbetsgivaren på lämpligt sätt bör kunna få ersättning för de kostnader som en om-disposition av arbetsplatsen eventuellt kräver för att en handikappad skall kunna anställas.

Ovannämnda spörsmål anser vi vara av stor betydelse för att på det praktiska planet kunna uppfylla målsättningen om utökade sysselsättnings-

möjligheter för de grupper som här avses. I övrigt finner vi direktiven för handikapputredningen och övriga aktuella utredningar i allt väsentligt täcka nuvarande behov av åtgärder.

Under återopandande av det anförda hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att förevarande motion måtte överlämnas till handikapputredningen, tillsatt den 30 juni 1965, att beaktas vid fullgörande av utredningens uppdrag.

Stockholm den 26 januari 1966

Per-Eric Ringaby

Karin Wetterström